

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Quae sint officia legis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

damnationem? Respondeo: fides in Christum nos liberat: est enim Christus perfectio, Rom. 10. ad iustificationem omni credenti id est, qui in Christum credit. Est enim alia iustitia Legis, alia iustitia fidei. Moyses scribit de iustitia quæ est ex lege, quòd qui fecerit eam homo, viuet per illam. Iustitia autem fidei homini credenti tribuitur propter CHRISTVM gratis, tanquam si Legi satisfacisset, licet non satisfacerit. Et hæc est magna Dei misericordia, quæ nobis propter Christum exhibetur. Certò igitur statuere debemus, quòd Deo placet illa inchoata obedientia legis, licet non perfectè satisfaciamus legi, quia facti sumus filij Dei per fidem in Christum. Ideò quamuis natura nostra oppressa peccato originis, nunquam satisfaciat legi, & quòd lex semper accusat nos eò quòd nunquam satis diligimus aut timemus Deum, sicut oportuit, reputamur tamen & efficitur iusti, ppter fidem in Christum. Sic enim inquit Propheta: Beatus vir cui non imputauit Dominus peccatū.

Psal. 31.

2.
Primum
legis offi-
cium.

Secundò, primum officiorum legis est, vt sit disciplina, qua rudes erudiat, & coërceat. Et hic vsus pertinet ad iniustos & iustos: Deus enim vult coërceat iniustos externa disciplina, vnde 1. ad Tim. 1. Scimus quia lex iusto non est imposita, sed iniustis & non subditis, impijs, peccatoribus, sceleratis, parricidis, homicidis, fornicarijs &c. De iustis & iustis rudibus opus est institutione, doctrina & diligentia coërcendæ carnis, sicut pueris, adolescentibus, vulgo, &c.

I I.
Rom. 3.

Alterum officium est arguere peccatum, & perterrefacere conscientiam. Per legem cognitio peccati. Itè, lex iram operatur. Si enim nulla esset lex seu nulla obligatio, quomodo id quod fit contra Dei voluntatem, esset peccatū? Terruntur autem lege omnes qui nondum consecuti sunt emissionem peccatorum.

I I I.

Tertium officiū legis in his est, qui iam sunt iustificati. Nam etsi sunt liberi à lege per fidem in Christum,

stum, ne damnentur: tamen ijs opus est doctrina legis, idque primò, propter doctrinam: opus est enim iustis verbum, vt sciant qui cultus, qualia opera placeant Deo. Ideò Paul. 2 ad Tim. 3. inquit: Omnis scriptura diuinitus inspirata, vtilis est ad docendum, ad arguendum, &c. vt perfectus sit homo Dei, ad omne opus bonum instructus. Secundò, quia necessè est vetustatè, id est, peccatum in carne coerceri & argui, quia lex semper arguit presens peccatum. Sumus enim sic liberi, non quod lex non arguat sed si fide vincamus legem arguentem, ideò precamur in oratione Dominica nobis dimitti debita nostra. Non autè essent debita, nisi lex obligaret & argueret, quanquam ita liberabimur cum credimus. Tertio, propter obedientiam, tametsi liberi sumus à lege, ne damnet: manet tamen ordinatio & voluntas Dei, vt creatura obediat. Quare obedientia necessaria est, & placet Deo propter fidem in Christum, quæ iam personam iustificat: Sic Christus non soluit legem, sed impleuit propter obedientiam patris, qui illam dedit. Sic enim Mat. 19. inquit: Si vis vitam ingredi, serua mandata. & alibi, Hoc est preceptum meum, vt diligatis inuicem. Hoc est mandatum eius, vt credamus in nomine filij eius, &c. Hæ sententiæ loquuntur de voluntaria obedientia, & tamen nominant mandatum, quia manet ordinatio Dei, vt creatura obediat, etiam cum volens obtemperat: & tamen Euangelium interea docet, quatenus liberi sumus, sed ne damnet lex.

Matth. 6.

Ioan. 15.

1. Ioan. 3.

Matth. 19.

At inquires: cur Christus repetijt Decalogum, quando homo nec illi satisfacit, nec ipse iustificat? Respondeo, Euangelium exigit à iustificatis munditiam cordis & reliquos spirituales motus & affectus, scilicet timorem, dilectionem, pacem, charitatem, iustitiam, castitatem, patientiam, &c. & quoniã lex quoque docet huiusmodi motus, scilicet ne concupiscas: & exigit nedum externam, sed etiam internam obseruantiam Lex spiritualis est.

Rom. 6.

lis est, id est, vult impleri spiritu, docet purum & castum affectum erga res & uxorem proximi: docet dilectionem proximi, ne offendatur vel in persona & rebus &c. Ideò Decalogus repetitus est in Evangelio propter internos illos affectus, & requirit veram Dei notitiam, fiduciam, timorem, & perfectam dilectionem.

At inquis: Cur Decalogus voce diuina reuocatus est, atq; in tabulis scriptus, quandò lex naturæ hoc ipsum docebat? vt enim oculis lumen quoddam diuinitus est inditum, ita mentibus humanis est insita quædam notitia seu lumen quoddam, quo per sese agnoscunt & iudicant esse vera: natura enim quadam homines vera & certissima agnoscunt, vt facere proximo quæ sibi fieri vult Natura quoq; agnoscit quòd sit conditus, quòd habeat Deum iustū & benefactorem, &c. Respondeo, quia vitio originalis peccati, lex naturæ fuit plurimum obscurata, ideò vt certior extaret notitia atque testimonium per verbum Dei, quæ homo faceret & non faceret, ideò fuit renouatus decalogus, vt certus fieret homo, hæc Deo placere.

3. Tertio, toti Decalogo additæ sunt promissiones & comminationes pœnarum, Exo. 20. dicitur: Ego sum Deus tuus, visitans iniquitatem Patrum in tertiâ & quartam generationem, scilicet hic temporaliter, non enim hoc intelligitur de æternis pœnis, qua pœna nemo punitur nisi propter proprium peccatum Sic Saul propter inobedientiam cum posteritate deletur, 1. Reg. 31. peccatum Dauidis etiam in tota eius gente punitur, 2. Reg. 12. Sic propter idololatriam Salomonis, regnum Israël distractū est, 3. Reg. 2. Sic tota domus Ieroboam propter vitulos aureos deuastata est, 3. Reg. 14. Sic vnum peccatum peperit infinitas calamitates & infinita peccata. Et hodiè punit Deus mundum errorib. bellis, dissipationibus rerum